

Reflex

setmanari

d'actualitats

Saludem respetuosament al primer President de la segona República, personificat en don Niceto Alcalá-Zamora i Torres.

Redacció i Administració, Força, núm. 2 Preu de subscripció: 2'50 trimestre

20 cèntims

Sumari

TANT SI ES BROMA... (Per a "El Autonomista")

El camí de la joventut
per F. Compte

DONES...
per Eal

Imperio Argentina ha estat a Girona... (Interview)
per Crispes

Les Lletres S'AGARÓ
per Pilar March

XAFARDERIES POLÍTiques

Indiscrecions

Boxa... al Congrés

LA SESS DE L'ÍO AJUNTAMENT

DENUNCIEM

DIVAGACIONS DE LA BENEMÈRITA

—Saps quins són els que ens donen més feina?
—Si, home, els "pistolaires".
—No; els "sense feina"

Ninots d'En Peret

No vivim en un país d'opereta, on sigui lícit, per esbargiment de turistes fer unes quantes revolucionetes de «promenade» cada tres per quatre. Tot l'any no és Carnestoltes.

(De "Mirador" referint-se a la LEGITIMADA del dimarts passat a la Rambla de Barcelona)

PER A «EL AUTONOMISTA»

Sigui broma o no ho sigui... les coses clares!

El senyors del diari local «El Autonomista», en l'edició del dilluns passat, recreen l'exageració amb què REFLEX donava compte d'un accident ocorregut a la carretera de Girona a Pont Major i del que resultà «averiada» una de les màquines que la companyia ferroviària de Pedret té per arrossegar aquelles capsas de llumins que, tot pomposament, ells anomenen «vagons».

REFLEX, en donar un caire sensacional-humorístic a la seva informació, volgué remarcar (com tothom ha comprès) la lleugeresa en què havia incorregut el nostre col·lega diari, a l'acceptar que d'un xoc entre un camió—malgrat vagi carregat— i una màquina de tren, en resulti «completament destrozada» aquesta darrera, cosa que si ens ho diuen a nosaltres, no acceptem ni molt menys comprovem, doncs sabem perfectament de quan anàvem a l'escola essent marrecs, que d'un xoc produït entre dos cosos d'una diferència de pes tan gran com són un camió i una màquina de tren, malgrat tractar-se de la de Pedret, forçosament i sense discussió no es pot donar, ni s'ha donat ni es donarà el cas de què quedi completament destroçat el de més pes. Una cosa és «completament destrozada» com diuen primer i un altre «algo averiada» com diuen després.

No tenim però, cap inconvenient en reconèixer la bona voluntat dels redactors, del «diario republicano» que al·ludim, per informar als seus lectors.

Per altra part, el mateix col·lega ens retreu que el nostre informador municipal, es permeti reflectir unes paraules que se sentiren enmig del públic, referent a la veu extremadament baixa amb què parlava el senyor Rahola. Tingui en compte «El Autonomista», que el Sr. Rahola en les sessions municipals, no és per nosaltres un periodista, sinó un senyor regidor que, com tots els altres, està sotsmès a totes les crítiques que per la seva actuació pública creiem oportunes fer. Fora del saló de sessions de l'Ajuntament, és considerat per a nosaltres com un company de

premsa, respectat com tots els altres periodistes locals o forans.

REFLEX—insistim sobre això—té de fer remarcar al redactor de la gasetilla apareguda a aquell diari el proppassat dilluns, que quan en el públic es va sentir la veu que digué que l'anomenat senyor regidor parlava baix per a què no el sentíssim els de REFLEX, no fou en el moment en què aquell senyor demanava una cosa per el públic, sinó quan el senyor Rahola demanà l'agraïment del Consistori per a els diputats a Corts senyors Santaló, Quintana i Puig d'Asperer, a quines gestions, segons ell, es deu la cessió dels baluards.

En quan a allò que diu el diari republicà local, de què el seu propietari es troba sempre a gust entre periodistes, nosaltres tenim perfectíssim dret a dubtar-ne. Recolzem els nostres dubtes, a la manca de cortesia d'«El Autonomista» que encara no ha correspost a l'afectuosa salutació que REFLEX adreçà a tota la premsa gironina en el seu primer número. Tota la premsa de dretes, malgrat estar de nosaltres ideològicament molt allunyats, correspongué atentament a la nostra salutació.

I per ara.... res més.

J. Cabarrocas - Bluch

Agent d'aduanes

Delegat per Girona

Xavier Saliné

Barca, 19, 1.er-2.^a

Uns diuen que som de la Lliga; altres diuen que s'ha demostrat que som d'Acció Catalana; uns altres jurarien que ens subvenciona algú del «Centro de Unión Republicana».

Aquesta diversitat d'opinions ens prova que REFLEX està situat al lloc just,

El camí de la joventut

La joventut de Girona, no sent la brega política amb aquella fé esplendorosa que senten els novells esperits lluitadors, de les altres ciutats de Catalunya.

L'Unió Socialista i la Joventut Republicana, són les que apleguen l'infema minoria que se sent vertaderament completament política.

En canvi, en l'aspecte recreatiu, tenim a Girona, una munió d'entitats que pel jovent que aplegen al seu si, ens posen a un dels llocs més avançats de les ciutats de Catalunya.

Aquestes entitats, de les quals pot dir-se que tots els seus components són joves, estant dirigides per elements que oscil·len entre els disset anys als vint-i-dos. Ara bé, aquests dirigents que, en matèria recreativa hi despleguen tota la seva activitat organitzant ballades i més ballades, deixen completament negligida l'obra positiva, l'obra que essent instructiva és per això mateix la que pot donar més fruit a la Humanitat.

Aixís ens trobem, que els components d'aquestes entitats, es posen simultàniament, al marge de tota col·laboració política.

El dia que aquests dirigents vegin i junt amb ells tots els seus associats, que a més de divertir-nos, també tenim el deure ineludible, precisament perquè som joves i estem plens d'opimisme, d'imprimir un caire nou a la política aportant-hi tot el nostre entusiasme i tota la nostra fé novella i escombrar després, tota la brossa de la vella política, aquell dia farem possible que el futur, pugui ésser més diàfan que mai, i que poguem assolir d'un cop, totes les avantatges regeneradores que ens falten per conquerir.

Per lograr això, seria necessari que totes aquestes entitats, a més dels actes recreatius, organitzessin sovint, conferències i estudis de caràcter cultural, doncs a més d'ésser profitosa per els mateixos associats, enlairaria la consciència ciutadana fins a assolir el concepte digno del ciutadà que compleix els fins que tot home té assignat dintre la col·lectivitat: Ésser útil a la Humanitat.

F. COMPTE

Dones...

(Literatura mitj estúpida)

El llibre de la vida d'un home que hagi estimat molt i d'una faisó estranya, es pot molt ben comparar amb un espill que ens reflexi exactament una vida.

Malfieu-vos-en dels llibres íntims quins episodis es subjectin a una llei de continuïtat.

Un llibre de vida íntima vaig obrir. Oh, curiositat!! Una de les primeres pàgines reflectia un pasatge de Lord Byron:

«Veient com segueixes els impulsos de les teves passions, no pensis pas que per això t'estimi menys; oh, no! fins i tot, qui sap!, t'estimo més encara».

Il·lusióisme!!

I els fulls del llibre seguien:

«I tú, oh dona que jo estimava en silenci, fins que em féres confessar amb tú mateixa, també seguies les teves passions (com l'heroïna de Sardanapale); també tú a mí em digueres que m'estimaves. M'ho digueres fredament, m'ho digueres—també—entremig de la tempesta passional. Aquesta estimació teva envers a mí et féu ésser meva. I tú, oh dona pura! vares ésser blasmada per els qui, ni tan sols et coneixien».

Un altre full:

«Klinckowström, el teu espós; Heideistam, el banquer; Jo, l'artista.

Quin tercet!!

L'espós, el banquer i l'artista, es diferencien ben poc entre ells.

Klinckowström dorm amb tú totes les nits, encara que no totes les nits et troba.

Heideistam, el banquer, et veu ben sovint i et troba... qui sap el sovint!; Jo, el pobre artista, he parlat a soles amb tú molt poques vegades i solament dos cops t'he trobat».

«Era abans de la primera tempesta. Soroll de trepig de fulles seques. Qui vé!?... Féia tant de fred entremig d'aquells arbres!... Estava a punt de ploure».

Una estufa de petroli!

Una de les pàgines finals deia:

«Jo m'embaladia contemplant el teu rostre oval, el teu nas més aviat petit, els teus grans ulls entelats i la teva boca, no gens gran, que s'entreobria...

Aquelles nits que vaig acompanyar-te, aquells vespres que ben junts ens allunyàvem poc a poc de la ciutat i passàvem pel mitj dels camps i del fang, aquelles nits tenies tot un aire de noblesa i de tristor que em feren pensar amb amors tràgics».

Passaren entremig del fang?...

La crema «X» és la millor per a la conservació de les sabates.

Vaig besar-te cinc vegades...al front.. als ulls...a la boca...a la gorja.

Vaig exclamar: Vida meva!

La va besar cinc vegades?... El cinc d'oros!! El cinc d'oros!!!

«Em digueres: Poses tota la teva ànima quan beses!!»

No parla de si feia lluna... quina llàstima!!

«Et vaig mirar per a respondret.

Vaig veure que goitaves a un punt tan indefinit que tingué la certesa de què el teu pensament era ben lluny del nostre amor.

*Klinckowström i Heideistam aparegueren davant meu»
Esperitisme!!*

«Després vaig sapiguer que no era cert el què deien de tú i d'Heideistam.

Quin sospir per a mí!!»

Amistat platònica!!

«La segona tempesta durà bon temps més que la primera».

Més val així!

«Ens veurem aviat?».

Ai sí!!...

Res; cafè, copa i puro. Aigua calenta!!

El llibre de la vida d'un home que hagi estimat molt, pot ésser l'espill que ens dongui l'imatge de la seva vida.

El llibre de la vida íntima d'un home que hagi estimat molt i d'una faisó tot estranya, no pot prendre's en un to de serietat si els episodis de la vida en ell reflectida obeeixen a una llei de continuïtat.

Eal

Sastreria COLL

La millor assortida

La més econòmica

Cort-Reial, núm. 3

GIRONA

Rebosteria PRATDESAVA - Plaça de la República, 9

Indiscrecions...

Descobriments d'una puça

Tots coneixem a Girona un clergue que deu la popularitat a les seves inclinacions «tenoriesques» que no hi ha dia deixi de posar de manifest.

Doncs bé, aquest senyor, visità fa poc un establiment de la nostra Ciutat amb el propòsit de fer-hi un encàrrec, complert el qual, com sia que tenia molta amistat a la casa, va quedar-si a fer-la petar un ratet, junt amb l'amo de l'establiment i la seva muller.

En el transcurs d'una de les moltes converses, l'amo va interrompre-la per posar de manifest que sentia una gran coïssor al clatell on se li veia una gran butllofa produïda, amb tota seguretat, per la fiblada d'algun insecte.

La mestressa, va pegar-hi ullada després de la qual digué dirigint-se al capellà:

—És una desgràcia. Sempre li passa el mateix. Això es veu que és qüestió d'encarnadures. A mí no m'ha passat mai.

Només li diré, que si un dia en el nostre llit hi ha una puça, pot tenir la seguretat que li anirà amb ell. A mí res.

A el que contestà el clergue tot seriós:

—«Em sembla que té raó senyora.

A casa meva, passa el mateix: Totes em venen a mí».

Les dotze de Londres

L'escena, un cafè de la Rambla. Uns quants parroquians fant la «manilla» i l'amo des del taulell els contempla.

La ràdio funciona (estació de Londres) i tot d'una, s'interrompeix el concert per donar lloc a la radiació de les dotze hores de la nit.

Un parroquià al sentir les campanades.—diu—dirigint-se a l'amo:

—D'on són aquestes hores?.

—Les dotze de Londres, contestà aquest.

—No pot ésser home. Escolta: Ara toquen a la Catedral d'aquí, i nosaltres portem almenys mitja hora de diferència amb Londres.

—Noi,—replicà l'amo—T'hauré de dir que ets un ignorant. «Que no ho saps que nosaltres anem amb la mateixa hora del Mariano de Greenwich?».

Fatxenderia

Lloc de l'escena: la Font d'En Pericot.

Protagonistes: Un xicot jove amb una seva germana més jove que ell i un conegut fabricant de paperines, que en l'època en què s'esdevingué el fet que relataré, portava barba, acompanyat d'un seu gos.

Els dos germans es trobaven a la font i menjaven unes merengues per a beurer un got d'aigua fresca.

Arriba el nostre paperinaire amb el gos i compra unes merengues.

Començà a esbocinar-les i les tira al gosset.

Amb tota seguretat que el nostre home, es creïa fer una obra meritòria perquè adreçant-se als germans es-

mentats, als quals no coneixia de res, els digué:

«Jo, les merengues, les compro per els gossos».

—No us ho preguntàvem pas, fou la contesta del jove germà, que al nostre judici fou la més encertada.

Pintures de totes menes. Productes garantits.—Drogueria Martí.—Pujada del Pont de Pedra

Les sabates del bateig

Del noi Tomàs és la que anem a contar.

Tothom sap que amb això dels «altimobils»—que diu el vell—el negoci dels guarniments ha anat molt de baixa i ara dedica la seva principal atenció a vendre sabates.

Doncs bé, fa molt poc que un bon home que treballa a la impremta Masó i va molt encorvat—per més senyes— va anar-hi a comprar un parell de sabates que havia d'estrenar a l'endemà per assistir a un bateig a Salt.

Ajustaren tracte i el bon home pagà bitllo bitllo quatre drets per el parell que va escollir.

En ésser l'endemà, va arreglar-se posant-se les sabates comprades el dia abans.

Senyora!

Vol que les seves amistats li restin agraïdes?
Probi i recomani el cafè torrat

SISTEMA FERRER

LLOC DE VENDA:

Colmado Ferrer
CARRER DE LES BALLESTERIES, 41 — GIRONA

Xocolates selectes-Ultramarins-Perfums, cremes i tintures per els cabells, etc.

El dia, per cert, no acompanyava per estrenar sabates perquè feien uns ruixats que déu-ni-do.

Però el bo del cas és que el comprador és tant curt de vista, que no va donar-se compte de què el noi Tomàs li va encolomar dues sabates que no sols no eren pariones, sinó que l'una era molt més fosca que l'altra; i amb elles es va presentar al bateig amb l'èxit que és de suposar per part dels altres invitats que li feren adonar del mostruari que traginava; un d'aquests, al cap d'un ratet, mirant-se-li les sabates li diu:

—Però on aneu amb aquestes sabates home de Déu?!

—Què tenen—digué—si ahir mateix me les vaig comprar, o sigui, que les he estrenades aquest matí per a venir a bateig.

—Però que no us haveu fixat en la forma? N'hi teniu una de punxaguda i l'altra rodona; us varen donar una sabata de cada un de dos parells diferents.

L'home tot indignat es presenta a l'endemà a la botiga per exigir una reparació i el noi Tomàs, lluny de donar-se per entès, va començar a esbrancar-lo dient-li:

—I encara teniu barra de reclamar? Vós sí que m'haveu f.... i ref.... a mi que m'heu espatllat dos parells!

Ja m'esteu donant un duro més, perquè la vostra obligació era adonar-vos-en abans!!!

A la Drogueria Martí.—Trobareu les pintures celulòsiques especials per pintar bicicletes.

**

Sants que no són de devoció

Avui fa justament vuit dies. Actuava a la sala d'espectacles del «Centro de Unión Republicana», l'orador Samblancat dissertant de religió.

A la sortida trobarem un significat element esquerrista i li preguntarem l'opinió que li havia suggerit «el jabali» Samblancat.

I ell, eludint la resposta, diu solament:

—Sant-blancat, no és un sant de la meva devoció.

Les lletres S'Agaró

Perla de la Costa Brava....!
Quadre verament encisador....
avui ma ànima enamorada
aspira ton aroma, recollint
ta formosor....!

D'esmeragdes, són les pinedes
qu'el cel matifa de colors suaus,
i de ta mar, les onades braus
que llencen espumes argentades
fins aquelles abimades «Cales»
que tenen el matiç marí
més blau:

Vora teu, com fidels «vigies»
que guaiten ta bellesa magistral
es relleuen unes petites—casetes—
en forma de barraquetes
que portan un segell original....
«Miramar, Jo-també i Matinal:

Passant per bells camins i caminets
on es besen els pins i admiren
els «xalets»

un gran ocell crema l'espai
d'un vol...

Mentre dalt de la verda pineda
s'ou la cantarella d'un rossinyol:
Al bell cim d'una ampla via
embaumada de pins, de flors,
i poesia...

s'enlaire gegantí i senyorial,
com joia dins l'estoig.... l'Hotel
«Monumental»

¡Perla de la Costa Brava...!
¡Quadre verament encisador...
avui que mon ànima enamorada
aspirant el teu aroma, admira,
ta esplendent formosor...

d'aquesta falaguera il·lusió
viscuda
com joia, servaré el teu record...
i ton conjunt plaent de dolçura
dins meu, el gravaré amb lletres
d'or....!

PILAR MARCH

S'Agaró, 29 novembre 1931:

Música Concert Cantó

Concert nm. 91
de l'Associació

Ha estat la millor de les seves actuacions a Girona.

Es altament lloable l'esforç acomplert per Cantó en la depuració del seu mecanisme, que guanya en nitidesa i flexibilitat. Les interpretacions apareixen ara més clares i més riques de matisos, sense minva de la bravura, la qualitat dominant en el seu temperament.

El públic, ben nombrós atesa la inclemència de la nit, seguí amb gran interès el desenvolupament del programa, que era d'empenta i per posar a prova un pianista.

A assenyalar com les més reixides, les interpretacions de *Gavota*, de Tavan, dita amb bell coneixement d'estil; el *Vals* de Chopin; *Sevilla* i *Cuba*, encertadíssima de ritme i d'expressió; d'Albéniz, i la *Berceuse* d'Ilynsyky, exquisidament sentida.

Fortament aplaudit en tot moment i especialment a l'acabament de cada part, interpretà, al final de la segona i fora de programa, l'*afecte de música* de Liadow, i al final, *Dansa de follets*, de Grieg.

**

Ornet. — Producte immillorable per netejar en sec totes les pells d'abric i ornament.—Drogueria Martí—.

«REFLEX» no és de la Lliga, ni d'Acció Catalana, ni del «Centro de Unión Republicana», ni de la «U. S. C», ni dels «Radicales», ni dels morlàrquics! «REFLEX» és catalanista, Liberal, Republicà...i prou!!... Encara voleu més!?

Sessió de l'Ajuntament

El Saló de Sessions sala de lectura.—Adquisició de taules per a la biblioteca. — L'indispensable discurs... ai!... discursàs del Sr. Colomer.—El Sr. Vila continua essent el més catalanesc dels regidors—El Sr. Cerezo fa que els humils gaudeixin també de la festa Nacional d'ahir.—El Sr. Dalmau, demostrant una vegada més ésser el regidor més apte del Consistori diu quelcom molt interessant sobre cèdules personals

L'«espectacle» comença a les 19'12. Hora oficial.

Hi assisteixen els senyors regidors: Rahola, Tomàs, Dalmau, Bonmatí, Cerezo, Busquets (A), Busquets (L), Varderi, Vila, Regàs, Valls i Escatllar. Té, ens en descuidàvem!, també hi assisteix el senyor Colomer.

Presideix el Sr. Palol.

EL PRESIDENT.—Declara oberta la sessió.

Un secretari llegeix l'acta de la sessió anterior. (*Mentre es dona lectura de l'acta, el Sr. Bonmatí llegeix el diari; el Sr. Rahola també; els senyors Tomàs i Valls sostenen animat diàleg; el Sr. Vila llegeix; el Sr. Cerezo s'entreté amb uns papers i els altres estan endormiscats.*)

El Secretari continua llegint.

Els regidors regionalistes, porten una conversa molt animada i, segons sembla, també divertida. El senyor Rahola continua llegint. Són les 19'20. En aquest moment, entra el Sr. Pascual Pel que es veu, el senyor Tomàs té quelcom a dir al senyor Escatllar, ja que s'aixeca, abandona el seu escó i se'n va al del Sr. Escatllar. Tots dos conversen a peu dret). El Secretari, impassible, continua llegint.

Ha arribat el moment de l'aprovació de l'acta de la sessió anterior.

EL PRESIDENT.—S'aprova?

Tots aproven el què no han escoltat, fent que sí amb el cap.

EL PRESIDENT.—Queda aprovada.

DESPATX OFICIAL

Es llegeix una comunicació en la que es demana que el Consistori s'adhoreixi a homenatjar la memòria d'En Benet Pérez Galdós autor, segons la comunicació, **de la epopeya de Gerona** acceptant una invitació per al museu **Galdosiano**.

Una sol·licitud de l'Orquestra Simfònica de Girona, que ja fa dos anys i mig que actua i a donat més de vint concerts. Demana, com en anys anteriors, una subvenció de 2.000 pessetes.

Una sol·licitud del Sr. Miguel Montanya que demana instal·lar a la Rambla, (Placeta-Terrassa de la Biblioteca) una bàscula para personas solamente que funciona mediante la introducció en el agujero superior de una moneda de diez céntimos. (es tracta d'una bàscula que tota la redacció de REFLEX s'hi va pesar un dia amb una sola peça de la «perilla») El Sr. Montanya en la seva sol·licitud, diu que **adjunta un prospecto**. Passa a la Comissió.

Una altra de l'eterno socialista, Bonaventura Discossi, que demana se li concedeixi el Teatre Principal, per a celebrar-hi un acte d'**afirmació socialista**, en el que hi prendrà part el «màxim exponent del catalanisme» Sr Vidal Rossell.

Una altre del ciutadà Josep Maria López d'ofici camarer, qui treballant només dos dies a la setmana i tenint muller i dos fills, demana se li otorgui concessió per instal·lar un quiosc de begudes. Passa a la Comissió.

Se'n llegeixen d'altres d'interès molt relatiu.

ORDRE DEL DIA

S'aprova un dictamen de la Comissió d'hisenda sobre concessió de parada i concert d'arbitris a la Rambla Verdguer.

Es desestima una instància sol·licitant rebaixa d'arbitris en llocs de venda. La Comissió creu que tots els venedors deuen fruir d'igual tracte sense distincions i tots ells pagar 70'20 pessetes mensuals. S'acorda també no pendre en consideració cap altre instància.

El Sr. BUSQUETS.—Demana la paraula, per a preguntar si pagan les setanta pessetes, els sol·licitants tindran dret a un lloc de venda.

EL PRESIDENT.—Si hi ha llocs vacants.....

El Sr. BUSQUETS.—Desde luego que si hi han llocs vacants se'ls hi té de concedir.

El Sr. DALMAU.—Fa remarcar al Sr. Busquets, que el dictamen no tracta d'una sol·licitud de concessió de lloc, sinó que d'una concessió de rebaixa.

S'aprova de conformitat amb el dictamen senyalant el cànon de 70'20 pessetes mensuals per cada lloc i, a més, un dipòsit definitiu d'una mensualitat mentre duri la concessió.

S'aprova un dictamen de la Comissió central sobre concurs d'adjudicació de neumàtics. S'adjudiquen a les cases Tallers Hercu i Garatge Coll.

Un dictamen que no figura en l'or-

CENTRE D'ESPECIFICS

UNIC A LA COMARCA

PLAÇA DE LES CASTANYES
TELEFON NUM. 144

GIRONA

dre del dia és aprovat. Es refereix a l'adquisició de taules per la biblioteca municipal. S'adjudica el concurs a la proposició més econòmica que és la presentada per la senyora Vídua Tarradellas d'aquesta Ciutat, amb un total de 2.011 pessetes. Les taules seran de fusta de faig vaporitzat, pintades de color noguer i encerades.

S'aprova un dictamen de Foment sobre concessió d'obres.

Ja ha tornat a arribat l'hora setmanal del senyor Colomer!!!

Un secretari llegeix la proposició d'aquest senyor regidor.

La proposició demana que sempre que l'Ajuntament tingui necessitat d'adquirir material de la classe que sigui, ho faci en industrials d'aquesta Ciutat i que en igualtat de condicions, s'estableixi un torn entre els mateixos.

El Sr. COLOMER.—Demana la paraula.

El PRESIDENT.—La té el senyor regidor.

El Sr. COLOMER.—Senyor Alcalde.... Senyors regidors.... «Quan aquest regidor va ésser elegit per el districte primer, ja sabia que el fer-ho tenia de portar-li moltes molèsties i molts sacrificis.

Cap inconvenient va trobar per a venir al Consistori, i és tanta la seva voluntat que fa cas omís de les ironies d'un setmanari gironí i continuarà portant al Consistori les seves iniciatives i els seus «discursets» quina finalitat són la de no separar-se mai de la justícia.

L'objecte de la seva proposició, diu, és vetllar pels interessos de la Ciutat, per patriotisme ciutadà.

Assenyala —l'orador—la defectuosa manera com s'ha vingut fent les adquisicions. Ningú—diu—a casa seva és profeta i la seva proposició ha vingut orientada a corregir els defectes senyalats. Demana que l'Ajuntament s'atengui sempre a aquesta forma de procedir. És tradicional a l'A-

juntament, encara que no culpa a aquest, l'existència de preferències determinades i demana que el Consistori es posi al marge de les influències i que es procuri afavorir a tots els industrials sense excepció.

Diu que si s'aprova la seva proposició, serà un acord profitós per la Ciutat.

El Sr. DALMAU.—Parla per a sumar-se a la proposició del senyor Colomer i diu que la Comissió d'Hisenda ja ha pres aquest acord establint els torns de consuetut.

El PRESIDENT.—Demana que s'aprovi. (Així s'acorda).

Es dona compte de diferents pagaments.

El Sr. CEREZO.—Demana la paraula per a sol·licitar que la Corporació manifesti el seu sentiment per la mort de la senyora Raimonda Creuher, mare del regidor de la majoria consistorial, senyor Ribas.

(Així s'acorda).

El Sr. VILA.—Parla en el sentit de demanar que ja que l'Ajuntament subvenciona obres culturals de menys importància que les que hi ha intenció de crear-se, com són càtedres de llengua, història, literatura catalana, ajudi econòmicament a la creació de les càtedres del cas. Cal avençar-se a la Generalitat i l'Ajuntament fer el que ha fet altres vegades: Subvencionar obres culturals. Creu que es podria demanar la col·laboració del director de l'Institut. Diu ademés, que el Sr. Pompeu Fabra, en té ja coneixement i ha dit que amb una petició a la Generalitat, podria obtenir-se una resposta satisfactòria.

El PRESIDENT.—L'Ajuntament per sí sol, no pot fer res. Correspon més aviat a la Comissaria de la Generalitat que ja ho té previst aixís. De totes maneres pot tenir-se en compte.

El Sr. VILA.—Contesta a al·lusions del senyor Dalmau per a dir que l'esperit de la seva proposició és per als alumnes adelantats.

El Sr. CEREZO.—Demana que es prengui en consideració la proposició i que passi a la Comissió central.

(Així s'acorda).

El Sr. CEREZO.—Continua en l'ús de la paraula per a assenyalar la data històrica del dia en què ha quedat aprovada i promulgada la Constitució de la República Espanyola. Diu que és un dia de goig per als ciutadans. Aquest goig no és solament per la promulgació de la Constitució de l'Estat, sinó també per a què demà prendrà possessió del seu càrrec i farà la seva promesa el primer president de la segona república. El Consistori podria trametre telègrams a Madrid assenyalant la satisfacció per l'aprovació de la Constitució i felicitar al senyor Alcalà Zamora per la seva elecció. Demana que consti en acta la satisfacció de l'Ajuntament.

(Així s'acorda).

El Sr. CEREZO — (Continua) Creu que la satisfacció té de fer-se extensiva als elements humils, als elements humils que per manca de treball no poden associar-se amb alegria a la festa republicana. L'Ajuntament pot abonar el jornal als obrers municipals que demà no treballaran per ésser dia de festa nacional i; per a què no quedin en situació d'inferioritat els obrers que per els torns establerts no els hi toqui treballar aquest dia, se'ls tingui en compte per a compensar-los-hi. (S'aprova). Ademés l'Ajuntament sosté institucions benèfiques com són la Cantina Escolar i la Caritat; proposa que per a solemnitzar la festa del dia, se'ls hi dongui un menjar extraordinari.

Proposa també que la Comissió central assenyali una pensió d'una pesseta diària a uns vellets de la Ciutat. (S'aprova).

El Sr. BUSQUETS(LI).—Parla per a dir que a la proposició del senyor Cerezo, n'hi afegiria un altre i es que essent festa nacional d'un caire únic, l'Ajuntament acordi obrir una llibreta

FARMACIA RIBAS

Acurada preparació de les receptes amb productes rigurosament d'origen.—Unics productes medicinals de propietats terapèutiques garantides

LABORATORI D'ANALISI — LABORATORI DE PREPARACIONS ESPECIFIQUES

PLAÇA DE LES CASTANYES

GIRONA

TELEFON NUM. 144

a la Caixa d'Estalvis a totes les criatures que neixin el dia de la festa.

El Sr. RAHOLA.—Proposa que el Parc de Montjuïc, sigui anomenat Parc d'Ignasi Iglesias. (Passa a la Comissió Central).

El Sr. DALMAU.—Demana que l'Ajuntament cedeixi la sala d'actes per una conferència organitzada per l'Ateneu de Girona, a càrrec de la senyoreta Maria Luz Morales.

Ademés fa manifestacions en el sentit de què l'Ajuntament es preocupi econòmicament de les colònies escolars per l'any vinent.

També té de manifestar quelcom sobre un conflicte latent avui a Girona. Es refereix a l'augment del preu de les cèdules personals; augment que troba excessiu i extraordinari. Cal que el públic sàpiga que ni per part de la Generalitat ni per part de l'Ajuntament s'han donat altres instruccions que les que s'ajusten exactament a les dels anys anteriors. Tot-hom sap que les cèdules es determinen per tres tarifes; (A) Per rendes de treball, (B) Per contribucions, (C) Per lloguers. Quant falten dades referent a les dues primeres, els recaptadors determinen l'import subjectant-se a la tercera tarifa, de la qual remarca, que se'n ha fet un gran abús. Recalca que enguany el preu excessiu és degut a l'aplicació abusiva d'aquesta tercera tarifa. Creu que les queixes del públic són justes i raonades ja que el poble té obligació única i exclusiva de pagar la quantitat que figuri en el padró de cèdules que s'exposa al públic. La gent quant vagi a les cèdules, té de demanar que li exhibeixin el padró. El recaptador té obligació de fer una sola indicació al públic que l'interessat podrà atendre o no.

El Sr. TOMAS.—Fa uns precís en el sentit de millorar el monument a Garreta i també en el de fer que els automòbils de Cassà que s'aturen a la Rambla Verdguer, ho facin a la Placeta d'en Bern.

El Sr. BONMATI.—Assenyala l'estat lamentable del tros final del mur de contenció del riu Ter.

No havent-hi res més per tractar el senyor Palol aixeca la sessió. Són dos quarts de nou.

* *

Drogueria Martí—Tints Brauns—Excel·lents sense parió per tenyir en fred tota mena de robes.

Clarion Radio

THE GREATEST RADIO VALUE AT ANY PRICE

SUPERHETERODI
98% de puresa de to

Queda evitada en absolut
l'interferència

La Industria Eléctrica

Ciudadans, 11-Minall, 1 GIRONA

Esports

FUTBOL

Segona categoria preferent grup B

LA CLASSIFICACIÓ

Ripollet	12	6	4	2	26	18	16
Terrassa	12	6	4	2	21	13	16
Granollers	12	7	2	3	21	17	16
Horta	11	6	2	3	13	15	14
Iluro	12	6	2	4	30	17	14
Girona	12	4	1	7	21	25	9
Manresa	10	1	3	6	8	21	5
Sabadell	11	0	2	9	5	24	2

Demà a l'Estadi de Vista Alegre s'enfrontaran el Girona contra l'Iluro de Mataró.

LLIGA AMATEUR 2.ª CATEGORIA

Classificació

Lloret	7	6	1	0	24	6	13
Arbucies	7	3	2	2	14	7	8
Amer	7	3	1	3	12	22	7
Caldes	6	3	0	3	17	14	6
Anglès	7	2	0	5	10	17	4
Sils	6	1	0	5	17	17	2

BIMBA

Som profundament liberals i perquè ho som no hem tingut més remei que reconèixer que els regionalistes del nostre ajuntament «en saben més».

Consti que voldriem dir precisament lo contrari perquè nosaltres som republicans i els homes de la Lliga,..... no ho són tan com nosaltres!!

CINEMES

Gran-Via

Programa molt passador el projectat en aquesta sala el dijous passat.

«Huyendo ante el amor» producció UFA justifica la fama d'aquesta firma, solament en certes escenes i en la bona direcció i excel·lent fotografia que s'hi observa.

Les primeres escenes donen la impressió de què es tracta d'un film ben diferent del que és en realitat i quan creiem trobar-nos al mig del seu desenrotllament, surt el mot FIN, amb el consegüent desencant del públic, que espera com sempre que tot acabi bé amb l'imprescindible petó.

La interpretació que dona al seu paper la bella actriu Henny Hugo molt bona, així com tots els altres, interpres que la secunden.

«El Trío de la Bencina» és una producció que com opereta, pot considerar-se excel·lent.

L'argument, malgrat les extravagàncies que com a aital conté, és molt agradable i respira optimisme i alegria, contribuint-hi molt, la música, molt ben adaptada i que s'escolta amb gust.

Lilian Harvey i Henry Garat donen als seus respectius papers, una excel·lent interpretació, molt ben secundats pels demés interpres.

Les «Actualidades Gaumont» força interessants, malgrat presentar-nos l'

A l'objecte de donar el degut descans durant les properes festes de Nadal, al personal que intervé en la confecció del nostre setmanari, el proper número de REFLEX surtirà el dimarts dia 22. Compreu-lo!!

arribada a Barcelona dels ciclistes que participaren en la darrera volta a Catalunya que ja no és d'actualitat precisament.

La bel·lícula de ninots animats de Pat Sullivan «Periquito i la Ballena» d'una gràcia irresistible.

La part musical que acompanya el film «Huyendo del Amor» magnífica i molt ben escollida.

JUDEX

Teatre Albèniz

Blanca Negri-Alady. — Aquests dos artistes ens obsequiaren amb una vetllada deliciosa.

Alady ens mostrà una vegada més el seu especialíssim art.

Blanca Negri, gentilíssima i amb una agilitat sorprenent fou l'artista que hem admirat diverses vegades als locals barcelonins.

Una excèntrica de talla internacional.

Toom-Good, l'home de goma, no ens va agradar gens malgrat la seva bona voluntat.

VERITAS-JUDEX

Dijous dia 10 de Desembre de 1931.— Hem vist en aquest local les pel·lícules «El Príncipe X» i «El puerto infernal». Com a film ens va agradar més la primera que no pas la segona pel·lícula.

Potser la que en «El Príncipe X» fa el paper de ballarina, es mostra una mica massa expressiva, massa teatral. El mateix li succeeix a Harry Liedke. Un actor de les seves possibilitats, a bastament exterioritzades en «Delikatessen» pot fer quelcom més que el que en el film que vàrem veure el dijous passat. La cinta és, però, en conjunt molt divertida i es veu amb força gust.

En quan al «Puerto Infernal», trobem, sincerament, que és argument molt gastat. Això no és obstacle, però, per a què per a l'excel·lent interpretació que Lupita Vélez i Jack

Hersholt donen als seus respectius papers, «El Puerto Infernal» es salva d'ésser proclamada llauna per excel·lència. La direcció del film, molt bona

Un prec a l'empresa del Teatre Albèniz: No podria fer-se quelcom per a regular el volum del so de l'a-

parell sonor? La modulació, havent i tot millorat molt comparada amb dies passats encara deixa, també, quelcom per desitjar. Cal remarcar la justesa amb què el quintet del Teatre Albèniz interpretà un curt programa musical.

VERITAS

Gavineria

Perfumeria

Josep Serra

Esmolament i venda de navalles i màquines «Gillette» ◆ Gran assortit en les millors marques de perfums nacionals i estrangers

Carrer de la Plateria, 10 - GIRONA

L'afer Bloch a Madrid

«Ha estallado la guerra civil entre los separatistas catalanes»

«Este escándalo, promovido en el momento en que los separatistas habían de aparecer unidos como las partículas de un bloque, nos ilustra sobre lo que ocurrirá en Cataluña al ponerse en vigencia el Estatuto.»

«Habrà motivos de indignación y risa para un rato»

Els nostres llegidors hauran endevinat desseguida quin periòdic publica aquestes bestieses i qui és l'erudit autor d'aquestes frases lapidàries: «A. B. C.» i «Adolfo Marsillach». «A. B. C. - N. 9.912 - 11 Desembre 1931 - Pàgina 4»

No calen comentaris!!!

BAR «ELDORADO»
DE

CARLES MOLLEVÍ

Especialitat en COCKTAILS — Gran assortit en Fiambres i Sandwichs—Mariscos de totes classes—Licors—Vins
Local amb calefacció
CAFÉ EXPRES

Rambla de la Llibertat, 2 GIRONA

Xafarderies polítiques

A partir d'aquest número, REFLEX publicarà cada setmana aquesta secció de xafarderies polítiques.

En ella es publicaran totes les coses, grans i petites, que com a xafarderies, hagin estat collides al vol; en el cafè, a la barberia, al futbol, a l'amic, al regidor. etc. etc

Per tant, preguem als nostres llegidors i als mateixos interessats en aquesta secció, que solament prenguin com a tals lo que en la mateixa es publiqui.

Mercès a la bestreta.

...que en cas de marxar de Girona l'actual batlle de la ciutat, Senyor Santaló, passaria a ocupar aquest càrrec el conegut metge i regidor Sr. Pompeu Pascual, de la majoria republicana a la casa gran.

...que si encara continua al comandament militar de la província el darrer puntal de la monarquia en terres gironines, el famosíssim general Eugenio, no és, precisament, per les gestions fetes pels nostres diputats a Madrid.

...que els que més senten la catalanitat al Consistori, són precisament els homes de la «Lliga».

...que aquests homes, malgrat la

seva catalanità, no tenen res de republicans.

...que si fossin republicans ja no serien de la «Lliga».

Amb ocasió d'una reunió que tingué lloc al despatx de l'Alcaldia, entre una representació del Centre de Dependents i uns senyors del comerç de Girona, per arranjar amb la col·laboració del Batlle l'afer del descans dominical—que és una vergonya que encara avui a Girona no tingui efecte—al defensar els dependents, amb raó, la necessitat que fos reivindicada per ells la festa dominical, un senyor industrial, que té comerç de curtits al carrer de Ciutadans, exclamà, demostrant l'esperit reaccionari de que estan animats els nostres botiguers:

—Si en sortim perjudicats, tindrem que tirar-vos un tiro al cervell.

Als senyors Comissari i Adjunts de la Generalitat de Catalunya a Girona

Ara farà un any, la Diputació de Girona, governada pels monàrquics de la Lliga Regionalista i altres elements que es diuen de dreta, va despendre unes quantes mils pessetes per a donar les estrenes de Nadal als seus empleats, però oblidant que aital diada glorifica, precisament, la humilitat i la modèstia, únicament donà estrenes als empleats més ben retribuïts, amb que llur sou permet satisfer, amb escreix, totes les necessitats.

Volem suposar, que si aquest any la Comissaria de la Generalitat pensa seguir en el costum de donar estrenes, ho farà sense distinció i començant per l'empleat més humil i acabant pel més ben pagat, és a dir, donant-ne a TOTHOM.

Aquesta és, en una República, la vertadera democràcia, la veritable justícia.

Diccionari general de la llengua catalana, de Pompeu Fabra

Diccionari enciclopèdic de la llengua catalana

PAL·LAS

Diccionari Català-Castellà-Francès

Per subscripcions a

MODEST PALANI
CARME, 24 — GIRONA

FABRICA DE GÈNERES DE PUNT

Casa especialitzada amb les pessés d'encàrrec a mida, interiors per vestir, i sport amb cotó i llanes incongibles

PREUS INCOMPATIBLES

R. Guich Carol

Carrer Sta. Clara, núm. 19

GIRONA

Denunciem...

que en la «Cantina Escolar» hi ha encara, una placa que exhibeix la corona d'un senyor de funesta memòria; si no és possible substituir-la (una placa és barata) nosaltres encapçalarem una subscripció amb dos ralets. Molt serà que amb el que puguin donar els mestres, l'Ajuntament i la Generalitat, no fem les tres o quatre pessetes que pot costar la placa en qüestió.

Els veïns de la casa n.º 5 del Carrer de la Rutlla ens han visitat per a què ens fem ressó de la queixa que tenen envers llur «propietari».

Es tracta d'un canó d'aigües que vessa continuament deixant mollada tota l'escala produint les molèsties, que és de suposar.

No podria reparar-se senyora Escatllar?

Segons referències, senyors del Consistori gironí, aquests pals que suporten els flamants cartells anunciadors que adornen les nostres principals vies de circulació urbana, fóren portats de Mataró, això vol dir que són de segona mà, allí el jovent, amb un sentit clar del ridícul i amb prou virilitat per evitar que uns senyors el facin fer a tota una ciutat, féu amb la seva actitud revolucionària, que l'empresa, convingués en treure'ls de la dita vila, tinguent però la sort de poguer-nos-els encolomar per a divertir a la nostra esquena a tots els forasters que ens visiten i que al veure els dits cartells, ja girarien cap i cul, convençuts del peu que calcem, culturalment parlant, els gironins.

...l'estat indecent i intransitable en què es troba el barri de Pedret on, després de la pluja d'aquesta setmana, el fang està a l'ordre del dia i a l'abast de tothom.

...el poc edificant espectacle que ofereix ens dies de pluja el lloc comprès entre la parada d'automòbils «La Cassanense» i la casa de motos Aliu.

Espectacle que han copsat ja els

nostres regidors després d'haver acomiadat el dol un dia d'enterrament.

...a tots aquells que essent empleats del nostre municipi i abusant de l'amistat que tenen amb determinats regidors, deixen esmunyir plàcidament les hores del dia i no es troban als seus llocs habituals quan hom els necessita.

...que malgrat l'ordre donada d'ésser retirats els «femers», en mal hora col·locats al darrera de les Adoratrius, l'administrador i amo dels mateixos continua, com si res li hagués estat ordenat, omplenant de «salutifers» perfums l'aire de lo que avui ja és l'aixample de Girona.

...a la companyia de comèdies Casals-Bruguera que, prescindint en absolut del tractat en la sessió municipal de la setmana passada, continua fent els cartells anunciadors de les obres que representa, en castellà.

Uns homes de l'Esquerra Republicana de Catalunya, d'Acció Catalana i de la Lliga, no poden permetre per més temps a què sigui bandejada la nostra llengua dels programes que anuncien un espectacle al Teatre de la ciutat.

Pintures de totes menes
Productes garantits
Drogueria Martí
Pujada del Pont de Pedra.

...a l'opinió pública, a un conegut arquitecte gironí, amb negoci a Quart, que prescindint en absolut de les ordres que li foren donades pel delegat de la Generalitat de Catalunya a Girona, Senyor Irla, sostragué, per reproduirlos, uns capitells pertanyents als «banys àrabs» d'aquesta ciutat.

Cal fer constar que denunciat el fet al comissari de la Generalitat pel digníssim arquitecte de la mateixa, Senyor Blanc, en camió, en un viatge a Quart retornant a la ciutat el que havia estat sostret sense permís.

no volem dir res més, convençuts que els que manquen s'esmanaran.

De no fer-ho.....

NOVES DE MADRID

Esport i Ciutadania

Congrés de Diputats.—Ens telefona el nostre corresponsal a n'aquella casa, que en el passat dia 8 tingué lloc en els passadissos un maxt de boxa entre els coneguts «sportman» senyors ESPLA i JIMENEZ.

Heus ací la resenya que ens fa el nostre corresponsal.

Combat a 2 rounds de «una minuta».

Borsa: 50 duros.

En el primer round va portar remarcable aventatge el segon dels esmentats boxadors, el qual plaçà uns quant cops al Sr. Esplà, si bé aquest va encaixar-los de una manera ben científica.

En el segon round va portar la iniciativa el Sr. Esplà, el qual col·locà tota una sèrie de punchs al seu contrincant, que anivellaren el combat.

Fou declarat matx nul no havent-se protestat el fall.

Es comenta molt favorablement en els cirkols esportius de Madrid, aquest matx que vé a fomentar l'entusiasme que en aquella casa ja fa dies es venia sentint per a la boxa noble.

Es altament elogiabile la gesta d'aquests senyors, els quals han donat prova, una vegada més, que l'Esport i la Ciutadania són dues coses íntimament lligades.

Es preveuen noves exhibicions que per endavant han de contar amb tots els ciutadans que estimin el lema del nostre colega «La Rambla».

Abonaments de neteja
Reparacions de màquines d'escriure

Continental

PLAÇA DE L'OLI

Imperio Argentina ha estat a Girona..

“Interview” que la famosa artista ha concedit a un repòrter de REFLEX

El cotxe 14922 ARF va aturar-se ran la vorera on preniem el sol.

Una portella s'obrí i una veu «argentina» va dir-me:

—Ola! «amigaso» cómo se va?

—Ah! bé, perfectament, què desitja?

—Pero que no me reconosés?

Paraula! no sé què vaig contestar, però allà dintre aquell cotxe, hi havia la figura blincadissa, alada, gràcil i les dentetes simpàtiques de la IMPERIO ARGENTINA.

Va anomenar-me Paco Alvear i una vegada fetes (amb moltes angúnies) les divagacions respecte del temps que feia que no ens havíem vist allà baix en la «madre patria», ja entrats en el terreny de franca conversació, va dir-me CONFIDENCIALMENT un grapat de coses que segurament interessaran al lector o a la lectora amable.

Va dir-me que calça el n.º 38, pesa 29 quilos, li agraden els colors blau cel i blanc, fuma paquets de 70, juga als escacs, és espiritista en el sentit de què li agraden les begudes espirituoses com són el conyac i el xereç, sap conduir, sap fer un «postre» meravellós, no s'afaita però gasta barber perquè l'hi faci la «jondulació» i perquè és «irresistible», no entén anglès, encara que en té un de «filat» amb el que creu que «podria entendre»; no sap nedar, no sap quants anys té, etc.....

Vàrem haver de parlar de la ciutat, no li vaig preguntar si havia passat per la Rambla, els desgraciats

anuncis que exhibeixen, i les ETERNES obres de la barana del Riu, varen fer-me preveure una resposta gens favorable, i veureu, a la fi sóc gironí, i no tinc la cara de certa «ger.teta» per a poguer aguantar determinades crítiques de la ciutat (de cap de les maneres vull referir-me als ciutadans que per el vot «popular» integren el nostre mai prou lloat CONSISTORI) parlarem, doncs, de la Devesa i del flamant guarda amb aquell «braguer» de couro que porta al damunt de l'americana, l'ETERN projecte de la Piscina al Camp de Març, i els carrers i edificis que amb una mica de «grapa» varen ésser objecte de les nostres converses sobre la ciutat. No era pas possible de parlar que el CIRABOTES W. C. de la Rambla havia estrenat un gramofon, doncs que el «metro» no està reservat precisament al sexe a què pertany la Sra. IMPERIO.

I per fi, inevitablement, vàrem haver de parlar del cinema local.

No puc assegurar com va anar, però de sobte, la meva boca va pronunciar dues paraules màgiques:

SET RALS!!!!!!.....

I ací els formosos ulls de la IMPERIO varen esdevenir rodons com unes taronges.

—Però és possible?— féu estupefacta, mentre la seva cara dibuixava un somriure d'incredulitat.

Insistirem.

I aleshores heus ací el què nosaltres llegirem ben clarament en el seu semblant,

«PATOS» (I tant senyora!).

I al costat dels set rals, vàrem haver de fer un recompte de les pel·lícules no presentades als nostres locals, i en companyia de l'EXPRES BLAU vàrem haver de posar-hi una ALELUYA, unes LLUMS DE LA CIUTAT, LA TERRA, LE CHIEN ANDALOUS, etc. i tantes d'altres.

Però la Llei de les compensacions es presentà, i en contra d'aquestes «abstinències» ens han servit totes les llaunes (TOTES) que no tenen sortida en altres locals. I de totes aquestes llaunes, amb aparells sonors ben deficients, n'hem pagat SET BONS RALETS.

A l'últim el 14922 ARF va «gri nyolar» i la portella es tancà i per la finestra la mà de la Senyora IMPERIO va fer-nos adeul i la seva boqueta va «remugar»:

«Gerona, amigaso, yo creo que para el cine debe ser algo así como una MINA en mi país».

Amic lector, amable lectora, jo no vull pas dissuadir-vos de la vostra incredulitat respecte de l'autenticitat d'aquesta conversa amb la IMPERIO, només vull fer remarcar que en el fons del fons jo crec que hem de convenir que hi ha en ella una grant part de veritats com un temple.

I heus ací com un articlet que s'havia començat amb to festiu, ha esdevingut seriós, TERRIBLEMENT seriós, i és que desemganyem-nos SET RALS de cine, sempre són SET RALS menys quan es «gasta» xicota, amic lector.....

CRISPES

PER NOVETATS CASA REXACH

Rebudes les novetats de tardor i hivern

Rambla Llibertat, núm. 26

GIRONA

Tallers Gràfics de Salomó Marquès, Força, 2 — GIRONA